

sa nachádzajú v rôznych členských štátoch/tretích krajinách?

3. Podľa odpovede na prvé dve otázky: v ktorom z troch členských štátov Európskej únie sa má daň z pridanej hodnoty týkajúca sa poskytovaných služieb priznať a zaplatiť?
4. Bráni smernica o DPH a zásada o zamedzení dvojitého zdanenia vnútroštátnej daňovej právnej úprave, akou je článok 307 legea nr. 227/2015 (zákon č. 227/2015), podľa ktorého

A) vnútroštátny daňový orgán štátu poskytovateľa môže cezhraničné služby poskytované zdaniteľnou osobou v členskom štáte EÚ (P1 – štúdio prevádzkujúce video chat), spočívajúce v poskytovaní (dodaní) digitálneho obsahu takého druhu, o aký ide vo veci samej, zdaniteľnej osobe v inom členskom štáte (P2) prostredníctvom online platformy so živým vysielaním nachádzajúcej sa v inom štáte (P3), kvalifikovať ako služby v súvislosti so vstupom na zábavné podujatie v zmysle článku 53 smernice o DPH, čo má za následok, že DPH týkajúce sa týchto služieb musí byť vyrubená a odvedená do štátnej pokladnice štátu, v ktorom sa nachádza hlavné miesto podnikania poskytovateľa, ak daňový orgán štátu, v ktorom je príjemca služieb usadený (P2), už skôr kvalifikoval tie isté služby daňovým správny aktom, ktorý nadobudol právoplatnosť z dôvodu, že nebol napadnutý opravným prostriedkom, ako poskytovanie služieb v rámci Spoločenstva, na ktoré sa vzťahuje všeobecné pravidlo stanovené v článku 44 smernice o DPH? Je možné, aby daňový orgán štátu, ktorý začal konať ako druhý alebo ktorý koná *ex officio*, vykonal inú právnu kvalifikáciu cezhraničných služieb podliehajúcich daňovej kontrole v tomto štáte, ktorá sa líši od právnej kvalifikácie tých istej služby už vykonanej daňovým orgánom v daňovom správnom akte, ktorý začal konať ako prvý alebo konal *ex officio*, pričom tento daňový správny akt nadobudol právoplatnosť z dôvodu, že nebol napadnutý na súde, v dôsledku čoho dôjde k dvojitému zdaneniu DPH alebo je daňový orgán, ktorý koná ako druhý alebo koná *ex officio*, viazaný právnou kvalifikáciou dotknutých cezhraničných služieb vykonanou daňovým orgánom, ktorý začal vo veci konať ako prvý, a uvedená vec sa stala právoplatnou, pretože nebola napadnutá a nemožno ju [teda] zmeniť?

B) Na základe odpovede na predchádzajúce otázky: v prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, aké miesto sa má podľa smernice o DPH a zásady o zamedzení dvojitého zdanenia považovať za miesto poskytovania služieb?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

(²) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 77, 2011, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Ploiești (Rumunsko)
10. februára 2023 – trestné konanie proti C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G.,
M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.**

(Vec C-74/23, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. Serviciul Teritorial
Brașov)

(2023/C 205/26)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Ploiești

Odvolaťka

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Odporcovia

C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P., B.I.I.

Poškodený

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov

Dotknuté osoby

C. M., C. A., C. A.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2 ZEÚ, článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a článok 4 [ods. 3] ZEÚ v spojení s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ, článkom 2 ods. 1 dohovoru o ochrane finančných záujmov⁽¹⁾, článkami 2 a 12 smernice o ochrane finančných záujmov⁽²⁾, ako aj smernicou 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby⁽³⁾, s odkazom na zásadu účinných a odrádzajúcich sankcií v prípade závažného podvodu poškodzujúceho finančné záujmy Európskej únie a pri uplatňovaní rozhodnutia Komisie 2006/928/ES⁽⁴⁾, s odkazom na článok 49 ods. 1 poslednú vetu Charty základných práv Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že bránia právnej situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa obvinení domáhajú zásady uplatnenia miernejšieho ustanovenia trestného zákona v kontexte, v ktorom sa rozhodnutím vnútroštátneho ústavného súdu vyhlásilo za protiústavné znenie zákona týkajúce sa prerušenia plynutia premlčacej lehoty trestnej zodpovednosti (rozhodnutie z roku 2022) s odvolaním sa na nečinnosť zákonodarcu, ktorý nezasiahol do prispôsobenia textu zákona ďalšiemu rozhodnutiu toho istého ústavného súdu vydanému štyri roky pred týmto posledným uvedeným rozhodnutím (rozhodnutie z roku 2018) – pričom išlo o obdobie, počas ktorého sa judikatúra všeobecných súdov vytvorená uplatnením prvého uvedeného rozhodnutia už konsolidovala v tom zmysle, že tento text bol naďalej účinný v podobe zamýšľanej v prvom uvedenom rozhodnutí ústavného súdu – v dôsledku čoho sa premlčacia lehota všetkých trestných činov, za ktoré nebol vynesenej právoplatný rozsudok pred vydaním prvého uvedeného rozhodnutia ústavného súdu, prakticky znížila na polovicu a trestné stíhanie obvinených v predmetnej veci bolo následne zastavené?
2. Majú sa článok 2 ZEÚ týkajúci sa hodnôt právneho štátu a dodržiavania ľudských práv v spoločnosti charakterizovanej spravodlivosťou a článok 4 [odsek 3] ZEÚ o zásade lojalnej spolupráce medzi Úniou a členskými štátmi, pri uplatňovaní rozhodnutia Komisie 2006/928/ES, pokiaľ ide o záväzok zabezpečiť efektívnosť rumunského súdneho systému, s odkazom na článok 49 [odsek 1] poslednú vetu Charty základných práv Európskej únie, ktorá zakotvuje zásadu uplatnenia miernejšieho ustanovenia trestného zákona, vykladať vo vzťahu k vnútroštátnemu súdному systému ako celku v tom zmysle, že bránia právnej situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa obvinení domáhajú zásady uplatnenia miernejšieho ustanovenia trestného zákona v kontexte, v ktorom sa rozhodnutím vnútroštátneho ústavného súdu vyhlásilo za protiústavné znenie zákona týkajúce sa prerušenia plynutia premlčacej lehoty trestnej zodpovednosti (rozhodnutie z roku 2022) s odvolaním sa na nečinnosť zákonodarcu, ktorý nezasiahol do prispôsobenia textu zákona ďalšiemu rozhodnutiu toho istého ústavného súdu vydanému štyri roky pred týmto posledným uvedeným rozhodnutím (rozhodnutie z roku 2018) – pričom išlo o obdobie, počas ktorého sa judikatúra všeobecných súdov vytvorená uplatnením prvého uvedeného rozhodnutia už konsolidovala v tom zmysle, že tento text bol naďalej účinný v podobe zamýšľanej v prvom uvedenom rozhodnutí ústavného súdu – v dôsledku čoho sa premlčacia lehota všetkých trestných činov, za ktoré nebol vynesenej právoplatný rozsudok pred vydaním prvého uvedeného rozhodnutia ústavného súdu, prakticky znížila na polovicu a trestné stíhanie obvinených v predmetnej veci bolo následne zastavené?
3. V prípade kladnej odpovede, a iba ak nemožno poskytnúť výklad v súlade s právom Únie, má sa zásada prednosti práva Únie vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo praxi, na základe ktorých sú všeobecné vnútroštátne súdy viazané rozhodnutiami vnútroštátneho ústavného súdu a záväznými rozhodnutiami najvyššieho vnútroštátneho súdu a nemôžu z tohto dôvodu, pod hrozbou spáchania disciplinárneho previnenia, neuplatňovať *ex officio* judikatúru vyplývajúcu z týchto rozhodnutí, aj keď sa domnievajú, vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora, že táto judikatúra je v rozpore s článkom 2 ZEÚ, článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a článkom 4 [odsekom 3] ZEÚ v spojení s článkom 325 ods. 1 ZFEÚ, pri uplatňovaní rozhodnutia Komisie 2006/928/ES, s odkazom na článok 49 [odsek 1] poslednú vetu Charty základných práv Európskej únie, ako je to vo veci samej?

⁽¹⁾ Akt Rady z 26. júla 1995, ktorým sa vyhotoví Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (95/C 316/03) (Ú. v. ES C 316, 1995, s. 48; Mím. vyd. 19/001, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 2017, s. 29).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mím. vyd. 06/007, s. 132).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).